

**LIETUVOS BANKO
PRIEŽIŪROS TARNYBOS
FINANSINIŲ PASLAUGŲ IR RINKŲ PRIEŽIŪROS DEPARTAMENTO
DIREKTORIUS**

**SPRENDIMAS
DĖL L. B. IR „SWEDBANK“, AB, GINČO NAGRINĖJIMO**

2017 m. sausio 11 d. Nr. 242-19

Vilnius

Lietuvos bankas gavo L. B. (toliau – pareiškėjas) prašymą, kuriuo prašoma išnagrinėti tarp pareiškėjo ir „Swedbank“, AB, (toliau – bankas) kilusį ginčą dėl e. sąskaitos automatinio mokėjimo sutarties vykdymo.

N u s t a t y t a:

2016 m. balandžio 13 d. pareiškėjas su AB „Lietuvos draudimas“ (toliau – draudikas) sudarė įprastinės transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo sutartį. Pirmąją draudimo įmoką pareiškėjas sumokėjo draudikui, sudarydamas draudimo sutartį.

2016 m. balandžio 26 d. pareiškėjas nuvyko į banko klientų aptarnavimo padalinį, esantį Gargžduose, ir pateikė prašymą gauti e. sąskaitą Nr. (*duomenys neskelbtini*) (toliau - Prašymas), taip pat išreiškė pageidavimą gauti iš draudiko e. sąskaitas ir su banku sudaryti sutartį dėl automatinio iš draudiko gaunamų e. sąskaitų apmokėjimo. Banko padalinio darbuotoja pagal pareiškėjo pateiktą informaciją į banko informacinę sistemą suvedė duomenis, būtinus sutarčiai sudaryti, išspausdino e. sąskaitos automatinio mokėjimo sutarties Nr. (*duomenys neskelbtini*) (toliau – Sutartis) specialiąsias sąlygas ir pateikė pareiškėjui patvirtinti Sutarties duomenis, įskaitant draudiko pareiškėjui suteiktą kodą (xxxxxxx).

Pareiškėjas patvirtino, kad Sutarties specialiosiose sąlygose nurodyta informacija apie mokėtojo duomenis, e. sąskaitų siuntėjo informacija bei informacija apie mokėjimus yra teisinga. Pareiškėjas taip pat patvirtino, kad yra informuotas, kad e. sąskaitos automatinio mokėjimo paslauga teikiama pagal banko E. sąskaitos automatinio mokėjimo paslaugos teikimo sąlygas (toliau – Sąlygos) ir sutiko, kad bankas pagal Sutartyje nurodyto e. sąskaitų siuntėjo, t. y. draudiko, pateiktas e. sąskaitas Sutartyje numatytais sąlygomis nurašytų lėšas iš Sutartyje nurodytos pareiškėjo banko sąskaitos ir pervestų jas į draudiko nurodytą sąskaitą.

Pagal sudarytą Sutartį, nuo 2016 m. gegužės 9 d. iki 2016 m. liepos 7 d. iš draudiko bankas gavo ir pateikė klientui interneto banke susipažinti tris e. sąskaitas, kuriose mokėtojo kodas buvo nurodytas Exxxxxxx, o ne exxxxxxx. Gautose e. sąskaitose nurodytas mokėtojo kodas skyrėsi nuo nurodyto Sutartyje, todėl mokėjimai pagal automatinio mokėjimo sutartį neįvyko.

2016 m. liepos 21 d. dėl pareiškėjo kaltės įvyko eismo įvykis, ir pareiškėjas buvo nubaustas už transporto priemonės vairavimą, neapsidraudus transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomuoju draudimu. Be to, draudimo bendrovė, atlyginusi nukentėjusiam asmeniui eismo įvykyje patirtą žalą, pateikė pareiškėjui regresinį reikalavimą.

Kreipimesi į Lietuvos banką dėl ginčo nagrinėjimo pareiškėjas nurodė atlikęs visus veiksmus, reikalingus Sutarčiai sudaryti: gavo iš draudiko reikalingus duomenis, nuvyko į banko padalinį ir pateikė prašomą informaciją, vėliau sudarė Sutartį. Pareiškėjas nurodė, kad jo banko sąskaitoje buvo pakankamai lėšų e. sąskaitoms apmokėti, tačiau bankas mokėjimų pagal Sutartį neįvykdė, todėl pareiškėjui neturėtų kilti atsakomybė dėl draudikui nesumokėtų draudimo įmokų. Pareiškėjas papildė savo prašymą, nuroydamas, kad bankas nei žodžiu, nei raštu nepranešė jam apie negalėjimą vykdyti Sutarties. Pareiškėjas pažymėjo, kad Sąlygų 7.2 papunktyje nurodyta, kad

bankas atsako už tinkamą mokėjimų vykdymą pagal Sutartį ir Sąlygas. Pareiškėjas mano, kad bankas privalėjo atlikti mokėjimus, nes pareiškėjas nepažeidė Sąlygų nuostatų, todėl reikalauja įpareigoti banką atlyginti visus patirtus nuostolius (903,95 Eur).

Paaiškinimuose dėl pareiškėjo nurodytų aplinkybių ir pateikto reikalavimo pagrįstumo bankas pažymėjo, kad Sąlygų 7.1 papunktyje nurodyta, kad už Sutartyje nurodytų duomenų teisingumą atsako mokėtojas, t. y. pareiškėjas. Bankas papildomai nurodė, kad pareiškėjas turėjo visas galimybes ne tik Sutarties sudarymo dieną, bet ir vėliau pastebėti, kad Sutartyje nurodytas klaidingas mokėtojo kodas, nes dvi automatiškai neapmokėtas e. sąskaitas pareiškėjas apmokėjo pats. Banko teigimu, dėl susidariusios padėties ir dėl eismo įvykio metu negaliojusio transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo kilusių nuostolių bankas nėra atsakingas.

Bankas paaiškino, kad pareiškėjo ir banko ginčas nėra susijęs su banko pareiškėjui pagal Sutartį teikiamų paslaugų kokybe ir banko atsakomybe už suteiktas paslaugas, nes banko paslaugos pareiškėjui buvo teikiamos pagal pareiškėjo Sutartyje nurodytus duomenis. Pareiškėjo pretenzijų bankui esmė yra tai, kas atsakingas dėl to, kad Sutartyje nurodytas netikslus lėšų gavėjo klientui suteiktas mokėtojo kodas. Pagal Sutarties sąlygas, bankas neatsako už kliento pateikto mokėjimo nurodymo arba sutikimo dėl mokėjimo nurodymo įvykdymo rekvizitų teisingumą. Banko padalinio darbuotoja suvedė pareiškėjo nurodytus Sutarčiai sudaryti reikalingus duomenis, išspausdino Sutartį ir pateikė patvirtinti joje nurodytus duomenis. Pareiškėjas turėjo visas galimybes pastebėti, kad neatitinka Sutartyje nurodytas mokėtojo kodas ir prašyme gauti e. sąskaitą nurodytas mokėtojo kodas. Bankas pažymėjo, kad nuo Sutarties sudarymo iki eismo įvykio praėjo beveik keturi mėnesiai, per tą laiką pats pareiškėjas savarankiškai, naudodamasis interneto banko paslauga apmokėjo dvi iš lėšų gavėjo gautas e. sąskaitas, per savo banko sąskaitą pateikdamas nurodymus ir juos autorizuodamas. Atsižvelgdamas į tai, bankas konstatuoja, kad pareiškėjas galėjo matyti, kad automatiniai nurašymai pagal Sutartį nėra vykdomi, ir privalėjo nedelsdamas dėl to kreiptis į banką.

Banko teigimu, jeigu pareiškėjas būtų atidžiau ir rūpestingiau vykdęs savo prievoles pagal su draudiku sudarytą draudimo sutartį, tikėtina, kad nuostoliai dėl negaliojančio privalomojo transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės draudimo nebūtų kilę. Banko manymu, būtent pareiškėjo neveikimas, o ne banko padalinio darbuotojos veiksmai lėmė žalos atsiradimą, dėl to pareiškėjo banko atžvilgiu keliamas reikalavimas dėl žalos atlyginimo yra nepagrįstas.

K o n s t a t u o j a m a:

Vadovaujantis Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių, patvirtintų Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimu Nr. 03-23, 45 punktu, vartojimo ginčai Lietuvos banke nagrinėjami laikantis rungimosi, ginčų nagrinėjimo operatyvumo, koncentracijos, ekonomiškumo ir bendradarbiavimo principų. Vartotojas ir finansų rinkos dalyvis privalo įrodyti tas aplinkybes, kuriomis remiasi kaip savo reikalavimų arba atsikirtimų pagrindu, išskyrus atvejus, kai remiamasi aplinkybėmis, kurių nereikia įrodinėti. Nagrinėdamas ginčą Lietuvos bankas atlieka pateiktų įrodymų vertinimą, kurio pagrindu priimamas sprendimas.

Atsižvelgiant į ginčo šalių paaiškinimus ir pateiktus įrodymus, darytina išvada, kad šalių ginčas kyla dėl banko atsisakymo kompensuoti pareiškėjo patirtus nuostolius, atsiradusius dėl galbūt banko netinkamai suteiktos e. sąskaitos automatinio mokėjimo paslaugos.

Sprendžiant klausimą, ar bankui kilo civilinė atsakomybė dėl pareiškėjo patirtų nuostolių, turi būti nustatytos arba paneigtos jo civilinės atsakomybės sąlygos. Bendrąsias civilinės atsakomybės atsiradimo sąlygas ir pagrindus nustato Lietuvos Respublikos civilinis kodeksas. Vadovaujantis Civilinio kodekso 6.246 straipsnio 1 dalimi, civilinė atsakomybė atsiranda neįvykdžius įstatymuose ar sutartyje nustatytos pareigos (neteisėtas neveikimas) arba atlikus veiksmus, kuriuos įstatymai ar sutartis draudžia atlikti (neteisėtas neveikimas), arba pažeidus bendro pobūdžio pareigą elgtis atidžiai ir rūpestingai.

2016 m. balandžio 26 d. pareiškėjui atvykus į banko padalinį ir pateikus banko darbuotojai reikalingus Sutarčiai sudaryti duomenis, jie buvo suvesti į banko informacinę sistemą, tuomet

buvo išspausdinta ir pateikta pareiškėjui susipažinti Sutartis. Pareiškėjas, susipažinęs su Sutarties specialiosiomis sąlygomis, kuriose, be kita ko, buvo nurodyti mokėtojo duomenys, e. sąskaitų siuntėjo informacija ir informacija apie mokėjimus, įskaitant ir pareiškėjui suteiktą kodą, savo parašu patvirtino, kad informacija teisinga, ir sutiko, kad bankas pagal e. sąskaitų siuntėjo pateiktas e. sąskaitas Sutartyje numatytomis sąlygomis nurašytų lėšas iš Sutartyje nurodytos mokėtojo, t. y. pareiškėjo, banko sąskaitos ir pervestų jas į e. sąskaitų siuntėjo, t. y. draudiko, nurodytą sąskaitą. Pareiškėjas, pasirašydamas Sutartį, taip pat patvirtino, kad susipažino su Sąlygomis, Banko klientų aptarnavimo ir paslaugų teikimo bendrosiomis sąlygomis ir Banko mokėjimo paslaugų teikimo sąlygomis.

Sąlygų 7.1 papunktyje nurodyta, kad už Sutartyje pateiktų duomenų teisingumą atsako mokėtojas. Tų pačių Sąlygų 7.2 papunktyje nustatyta banko atsakomybė už tinkamą mokėjimų vykdymą pagal Sutartį ir Sąlygas. Sąlygų 4.1 papunktyje detalizuota, kaip turi būti tinkamai vykdomi mokėjimai pagal Sutartį, ir nustatyta, kad bankas Sutarties galiojimo laikotarpiu pagal Sutartyje nurodytą e. sąskaitų siuntėjo klientui suteiktą kodą vykdo mokėjimus pagal laiku gautas e. sąskaitas.

Iš Lietuvos bankui ginčo šalių pateiktų duomenų matyti, kad Sutartyje draudiko pareiškėjui suteiktas kodas yra exxxxxxxx, nors e. sąskaitos prašymo numeris yra Exxxxxxxx. Dėl pirmiau minėtų kodų neatitikimo bankui nepavyko atlikti automatinių mokėjimų pagal draudiko pateiktas e. sąskaitas.

Šiuo nagrinėjamu atveju atkreiptinas dėmesys į tai, kad, nors ir buvo su banku sudaręs Sutartį dėl automatinių mokėjimų, pareiškėjas dvi gautas e. sąskaitas apmokėjo savarankiškai: savo vardu atidarytoje banko sąskaitoje autorizavo juos naudodamasis interneto banko paslauga. Pareiškėjo banko sąskaitos išrašo duomenys patvirtina, kad pareiškėjas į draudiko sąskaitą 2016 m. gegužės 26 d. pervedė 13,33 Eur, o 2016 m. rugpjūčio 7 d. – 26,66 Eur. Pirmiau minėti sąskaitos išrašai patvirtina, kad pareiškėjas pats savarankiškai iš viso atliko trijų draudimo įmokų dydžio mokėjimus į draudiko atsiskaitomąją banko sąskaitą.

Papildomai atkreiptinas dėmesys į tai, kad pagal pareiškėjui banko teikiamos pranešimų centro paslaugos nustatymus, bankas pareiškėjui siunčia SMS pranešimus apie atliktus nurašymus iš pareiškėjo banko sąskaitos ir banko sąskaitos likutį nuo 1 Eur. Remiantis banko pateikta informacija, kad pareiškėjas būdavo tinkamai informuojamas SMS pranešimais apie iš sąskaitos pagal kito gavėjo pateikiamų e. sąskaitų automatinio mokėjimo sutartį nurašytas lėšas, darytina išvada, kad pareiškėjas turėjo galimybę pastebėti, kad lėšos pagal draudiko e. sąskaitas nėra nurašomos. Be to, pareiškėjas turi galimybę bet kuriuo metu peržiūrėti sąskaitų istoriją, jų grupavimą pagal e. sąskaitų siuntėją arba stebėti apmokėjimo statusą, taip pat susipažinti su banko sąskaitos išrašu už pageidaujamą laikotarpį interneto banke.

Pažymėtina tai, kad pareiškėjas į banką dėl Sutartyje nurodyto neteisingo draudiko jam suteikto mokėtojo kodo kreipėsi tik 2016 m. rugpjūčio 25 d., nors, vadovaujantis Banko mokėjimo paslaugų teikimo sąlygų, dėl kurių taikymo pareiškėjas buvo informuotas, sudarant Sutartį, 7.3.1 papunkčiu, pareiškėjas privalo ne rečiau nei 1 (vieną) kartą per mėnesį tikrinti informaciją apie banko sąskaitoje įvykdytas mokėjimo operacijas. Pirmiau minėtų sąlygų 7.3.2 papunktis pareiškėjui taip pat nustato pareigą raštu pranešti bankui apie netinkamai įvykdytas mokėjimo operacijas, taip pat apie bet kokias kitas klaidas, neatitikimus ar netikslumus sąskaitos išrašė. Pranešimas turi būti pateikiamas nedelsiant (per penkias darbo dienas nuo sužinojimo) ir bet koku atveju ne vėliau kaip per šešiasdešimt kalendorinių dienų nuo tos dienos, kai bankas, kliento nuomone, netinkamai įvykdė mokėjimo operaciją.

Vertinant Sutarties sudarymo aplinkybes ir pareiškėjo paaiškinimus, yra pagrindas teigti, kad pareiškėjas, nuvykęs į banko padalinį, banko darbuotojai pateikė Prašymą, kuriame draudiko pareiškėjui suteiktas kliento kodas buvo nurodytas teisingas („E. sąskaitos prašymo numeris Exxxxxxxx“) ir atitinkantis draudiko teikiamose e. sąskaitose esantį kodą (Exxxxxxxx). Atkreiptinas dėmesys į tai, kad bankas, teikdamas atsiliepimą dėl pareiškėjo nurodytų aplinkybių, neginčijo aplinkybės, kad banko darbuotoja Sutarties specialiosios dalies duomenis pildė pagal pareiškėjo pateiktame Prašyme nurodytą informaciją. Atsižvelgiant į pirmiau nustatytas

aplinkybes, teigtina, kad banko darbuotoja padarė klaidą ir Sutartyje nurodė netiksli kliento kodą.

Iš Lietuvos bankui pateiktuose dokumentuose nurodytos informacijos matyti, kad pareiškėjas nepastebėjo neatitikimo tarp Prašyme esančio ir jam susipažinti pateiktoje Sutartyje nurodyto kodo, todėl duomenis patvirtino ir Sutartį pasirašė. Pažymėtina, kad kliento kodas skyrėsi tik vienu simboliu, t. y. turėjo būti nurodyta ne mažoji e, o didžioji E raidė. Bankas atsisakymą tenkinti pareiškėjo reikalavimą iš dalies grindžia tuo, kad pareiškėjas pats savo iniciatyva apmokėjo tris e. sąskaitas, todėl tikėtina, kad pastebėjo, jog automatiniai mokėjimai pagal Sutartį nebuvo įvykdyti. Šiame kontekste svarbu tai, kad pareiškėjas, apmokėdamas pirmiau minėtas e. sąskaitas, galėjo nesuvokti Sutartyje nurodyto kliento kodo reikšmės ir to, kad kodas turi prasidėti iš didžiosios raidės, nes, banko klientui apmokant interneto banke pateiktą e. sąskaitą, kredito pervedimas yra sugeneruojamas automatiškai pagal pateiktoje e. sąskaitoje esančią informaciją, pavyzdžiui, pagal teisingą lėšų gavėjo mokėjimo sąskaitą ir kliento kodą. Taigi, pareiškėjui apmokant e. sąskaitas, teisingas kliento kodas, esantis draudiko pateiktoje e. sąskaitoje, automatiškai persikeldavo į mokėjimo nurodymo formą ir pareiškėjui reikėdavo tik patvirtinti bei autorizuoti mokėjimus, suvedant reikalaujamus saugumo kodus.

Svarbu atkreipti dėmesį ir į tai, kad bankas nepakankamai bendradarbiavo ir nedėjo pastangų tam, kad jo klientas, t. y. pareiškėjas, būtų informuotas apie tai, kad bankui nepavyksta įvykdyti automatinių mokėjimų pagal Sutartį. Bankas, būdamas profesionalus rinkos dalyvis, teikiantis e. sąskaitų automatinio mokėjimo paslaugą, turėtų užtikrinti teikiamos paslaugos kokybišką procesą ir imtis veiksmų tam, kad jo klientai būtų tinkamai informuojami apie bet kokius su teikiama paslauga susijusius nesklaidumus ir turėtų galimybę išvengti nuostolių atsiradimo. Pagal Civilinio kodekso 6.189 straipsnio 1 dalį, sutartis įpareigoja atlikti ne tik tai, kas tiesiogiai joje nustatyta, bet ir visa tai, ką lemia sutarties esmė arba įstatymai. Sutarčių vykdymo principai įtvirtinti Civilinio kodekso 6.200 straipsnyje: šalys privalo vykdyti sutartį tinkamai ir sąžiningai; vykdydamos sutartį, šalys privalo bendradarbiauti ir kooperuotis; sutartis turi būti vykdoma kuo ekonomiškiau kitai šaliai būdu; jeigu pagal sutartį ar jos prigimtį šalis, atlikdama tam tikrus veiksmus, turi dėti maksimalias pastangas sutarčiai įvykdyti, tai ši šalis privalo imtis tokių pastangų, kokių būtų ėmęsis tokiomis pat aplinkybėmis protingas asmuo. Kasacinio teismo praktikoje pažymima, kad prievolė yra laikoma įvykdyta netinkamai, pažeidus bendradarbiavimo pareigą, imperatyviasias teisės normas ar bendro pobūdžio pareigą elgtis atidžiai ir rūpestingai (LAT Civilinių bylų skyriaus teisėjų kolegijos 2015 m. gegužės 28 d. nutartis, priimta civilinėje byloje *UAB „Gaumina“ v. UAB „Raminora“*, bylos Nr. 3K-3-327-687/2015).

Sprendžiant ginčo šalių atsakomybės dėl vykdančios Sutartį kilusių nuostolių klausimą, atsižvelgtina į tai, kad bankas yra atsakingas dėl to, kad banko padalinyje, sudarant Sutartį ir banko darbuotojai pildant Sutarties duomenis, nebuvo užtikrinta, kad e. sąskaitų automatinio mokėjimo paslauga būtų pradėta pareiškėjui teikti ir būtų tinkamai įvykdyta. Be to, bankas, neinformuodamas pareiškėjo apie negalėjimą tinkamai įvykdyti automatinių mokėjimų pagal Sutartį ir nesiimdamas priemonių tam, kad nuostolių būtų išvengta, pažeidė pirmiau minėtą Civiliniame kodekse įtvirtintą pareigą vykdančios sutartį bendradarbiauti ir kooperuotis. Įvertinus nustatytas aplinkybes, darytina išvada, kad bankas neužtikrino teisingų duomenų perkėlimo iš Prašymo į Sutarties specialiąją dalį ir neinformavo pareiškėjo apie negalėjimą tinkamai įvykdyti automatinių mokėjimų, taigi nedėjo maksimalių pastangų tam, kad nuostolių būtų išvengta ir Sutartis būtų tinkamai įvykdyta.

Apibendrinant tai, kas buvo išdėstyta, darytina išvada, kad šiuo nagrinėjamu atveju abi sutarties šalys – ir pareiškėjas, ir bankas – prisidėjo prie to, kad buvo patirti nuostoliai. Kaip jau buvo minėta, bankas neturėjo pagrindo abejoti Sutartyje nurodytų duomenų teisingumu ir (arba) juos koreguoti savo nuožiūra, tačiau, būdamas profesionalus rinkos dalyvis, teikiantis e. sąskaitų automatinio mokėjimo paslaugą, turėjo pareigą imtis aktyvių veiksmų tam, kad automatiniai mokėjimai būtų vykdomi sklandžiai ir duomenys iš Prašymo į Sutartį perkelti teisingi. Pažymėtina, kad Banko mokėjimo paslaugų teikimo sąlygų 3.4.4 papunktyje nustatyta, kad bankas neatsako už klaidas, neatitikimus, pasikartojimus ir (arba) prieštaravimus, esančius kliento pateikiamuose mokėjimo nurodymuose, įskaitant, bet tuo neapsiribojant, kliento pateikto mokėjimo nurodymo rekvizitų teisingumą. Tačiau šiuo atveju už pareiškėjo pateiktų automatinių mokėjimų rekvizitų

tinkamą perkėlimą į Sutartį, pagal kurios informaciją bankas yra įpareigotas vykdyti mokėjimus, buvo atsakinga banko darbuotoja. Kita vertus, atkreiptinas dėmesys į tai, kad pareiškėjas, nors ir turėjo galimybę stebėti vykdomus automatinius mokėjimus, susipažinti su gautomis e. sąskaitomis ir jų turiniu interneto banke ir gaudavo SMS pranešimus apie iš banko sąskaitos nurašytas lėšas, pats nesiėlgė rūpestingai ir apdairiai, t. y. nesikreipė nedelsdamas į banką dėl pastebėtų klaidų, kad jos būtų ištaisytos ir mokėjimai draudikui įvykdyti, o priešingai, pats savarankiškai atliko kelis nereguliuojamus mokėjimus tiesiogiai draudikui ir nesilaikė Banko mokėjimo paslaugų teikimo sąlygų, kurios yra neatsiejama Sutarties dalis, 7.3.2 papunkčio, nustatančio pareiškėjui pareigą nedelsiant raštu pranešti bankui apie netinkamai įvykdytas mokėjimo operacijas, taip pat apie bet kokias kitas klaidas, neatitikimus ar netikslumus sąskaitos išrašė.

Apibendrinus Lietuvos banko nustatytas aplinkybes ir remiantis Lietuvos bankui pateiktų įrodymų visuma, darytina išvada, kad šiuo atveju atsakomybė dėl eismo įvykio metu negaliojančio transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomojo draudimo atsiradusių nuostolių kyla abiem ginčo šalims. Atsižvelgiant į tai, kas išdėstyta, pareiškėjo bankui keliamas reikalavimas kompensuoti jo patirtus nuostolius tenkintinas iš dalies, kilusius nuostolius ginčo šalims padalinant lygiomis dalimis.

Remdamasis tuo, kas išdėstyta, ir vadovaudamasis Lietuvos Respublikos vartotojų teisių apsaugos įstatymo 27 straipsnio 1 dalies 2 punktu, Lietuvos banko valdybos 2012 m. sausio 26 d. nutarimo Nr. 03-23 „Dėl Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių patvirtinimo“ 2 punktu bei šiuo nutarimu patvirtintų Vartotojų ir finansų rinkos dalyvių ginčų neteisminio sprendimo procedūros Lietuvos banke taisyklių 59.2 papunkčiu, n u s p r e n d ž i u:

1. Iš dalies patenkinti pareiškėjo L. B. reikalavimą ir rekomenduoti „Swedbank“, AB, kompensuoti pusę pareiškėjo patirtų nuostolių, atsiradusių dėl banko automatiniu būdu neapmokėtų draudimo įmokų už transporto priemonių valdytojų civilinės atsakomybės privalomąjį draudimą.

2. Įpareigoti banką per mėnesį nuo šio sprendimo priėmimo dienos raštu informuoti Lietuvos banką apie šio sprendimo rezoliucinės dalies 1 punkte nurodytos rekomendacijos įgyvendinimą (neįgyvendinimą). Bankui neįvykdžius minėtos rekomendacijos, apie tai bus paskelbta Lietuvos Respublikos teisės aktų nustatyta tvarka.

Lietuvos banko sprendimas dėl ginčo esmės yra rekomendacinio pobūdžio ir teismui neskundžiamas. Vartotojui ir finansų rinkos dalyviui išlieka teisė dėl ginčo sprendimo kreiptis į teismą arba kitą ginčų nagrinėjimo instituciją įstatymų nustatyta tvarka. Kreipimasis į teismą po Lietuvos banko sprendimo dėl ginčo esmės priėmimo nelaikomas šio sprendimo apskundimu.

Direktorius

Mindaugas Šalčius